

ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY
PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: alapjogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Hiv. szám: –

Ügyintéző:

Telefon:

E-mail:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által előterjesztett panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

el u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban. A határozat bírósági felülvizsgálta iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület (tájékoztatásul)
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője (tájékoztatásul)
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos Rendőr-főkapitányság Tevékenység-irányítási Központ (a továbbiakban: TIK) munkatársai --n, * óra * perc körüli időben a kifejezett kérése ellenére nem küldtek rendőrt a helyszínre, annak ellenére, hogy arra ígéretet kapott.

A rendőri intézkedés elmulasztása miatt megfogalmazott panaszbeadványt, amelyet *-n postai úton terjesztett elő Panasztestületnél.

A Panaszos előadta, hogy * napján ismeretlen tettesek „megrongálták” a házát. A testvérével tartózkodott az ingatlanban (a továbbiakban: lakóház), amikor ismeretlen személyek a ház ablakát egyre erősebben, ismétlődően verték.

A Panaszos azonnal hívta a segélyhívó számot, melyről kapcsolták a „Rendőrkapitányságot”, ekkor részletesen elmondta az észlelt és általa hallott körülményeket. Úgy tették le a telefont, hogy azonnal értesítik az illetékességgel rendelkező Rendőrkapitányságot és a járőrök kimennek a lakására.

A bejelentést követően megnyugodva várta a rendőrök kiérkezését, miközben a lakásból ki sem tette a lábát, sem ő sem a testvére, mert mindketten nagyon félték. A „Rendőrkapitányság” munkatársai ezt követően számára vissza nem kereshető „rejtett” számon visszahívták és közölték a körülmények előadását követően, hogy nem fognak a helyszínre vonulni, hanem a Panaszos menjen ki a lakásából a testvérével és küldje el az idegen elkövetőket.

A Panaszos nagyon félt, először nem akart kimenni, de végül erre a rendőr rávette. Ekkor ismételten hallotta az idegeneket, majd a testvére ijedtében elordította magát, miután az elkövetők elmentek, de egész este rettegetek, hogy az ismeretlenek visszajönnék.

A Panaszos sérelmezte, hogy többszöri kérésére sem mentek ki a rendőrök a lakására, azt megtagadták. Véleménye szerint a bejelentését azért tette, mivel fennállt annak az „alapos gyanúja”, hogy az ő és a testvére biztonsága, testi épsége veszélyben van. Ennek ellenére a „nyomozás megindítására jogosult szerv” még a legminimálisabb szinten sem győződött meg az őket fenyegető veszélyről, illetve annak ellenkezőjéről. Úgy érezte, hogy őt és testvérét, mint állampolgárokat cserbenhagyták, a rendőrök az „intézkedési kötelezettségüket megszegették.”

A telefonhívásokkal kapcsolatos információkat a Panaszos az alábbiakban közölte:

- a nevén lévő megadott hívószámú mobiltelefonról *-n, * óra * perc körüli időben indította a hívást, melyről kapcsolták a Rendőrkapitányságot.
- ugyanezen a napon * óra * perc körüli időben erre a mobilszámra érkezett a Rendőrkapitányságtól a hívás, hogy nem kívánnak kimenni a lakására és a „testi épségükről meggyőződni.”

A Panaszos a fentiekre tekintettel kérte, hogy a panaszait a Panasztestület vizsgálja ki.

A Panaszos a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban – *beadványa szerint* – a rendőri intézkedés elmulasztását sérelmezte:

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint a rendőri intézkedés érintette a Panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

Az állásfoglalás alapján a rendőrség nem tett eleget a Panaszos telefonos bejelentése által keletkezett intézkedési kötelezettségének, így mulasztást követett el a Panaszos sérelmére, amely a Panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának sérelmét eredményezte.

A Panasztestület álláspontja szerint az ügyeletes rendőr által közöltek is sértették a Panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsérelem elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány,
- rendőri szerv vezetőjének átirata és annak mellékletei:
- Rendőrkapitányság vezetőjének átirata és mellékletei,
- Rendőrkapitányság, szolgálatirányító parancsnok jelentése,
- Rendőrkapitányság ügyeleti eseménynapló,
- Rendőrkapitányság ügyeleti küldési napló és küldés leírása,
- TIK osztályvezetőjének jelentése és mellékletei,
- TIK főügyeletesének, jelentése,
- TIK főügyeletesének jelentése,
- adatlap (NOVA-TIR esetirányítási lap),
- Ellenőrzési Szolgálat hivatalos feljegyzése,
- jegyzőkönyv tanú meghallgatásáról,
- jegyzőkönyv fegyelmi eljárás alá vont meghallgatásáról,
- jegyzőkönyv tanú meghallgatásáról,
- jegyzőkönyv tanú meghallgatásáról, Panaszos vonatkozásában,
- határozat fegyelmi eljárás megszüntetéséről,
- A Tevékenység-irányítási Központ működéséről, valamint a szolgálatparancsnoki rendszer szabályozásáról szóló intézkedés,
- rendőri szerv vezetőjének szakmai állásfoglalása.
-

III.

A tényállás minden részletre kiterjedő tisztázása érdekében lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a Panaszos által előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó bizonyítási indítványt, nyilatkozatot, illetőleg egyéb bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdése szerint, a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre¹ is.

IV.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amelyek a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

*-n, * óra * perckor a Panaszos telefonon tett bejelentést a TIK-be, amely szerint az ingatlanjának ablakát ismeretlen személyek „ütik”. A bejelentést az aznap * órától főügyeletesként szolgálatot ellátó rendőr fogadta. Ezt követően a főügyeletes szóban tájékoztatta a bejelentés tényéről és annak tartalmáról a bejelentés helye szerint illetékes Rendőrkapitányság tevékenységirányítását ellátó ügyeletest. Az intézkedést és a Hívásfogadó Központból (HIK) érkező elektronikus adatlapot átvevő rendőr az adatlapon rögzítette a helyszínre irányítandó legközelebbi, a bejelentésben szereplő településen tartózkodó * hívójelű egységet, majd telefonon visszahívta a Panaszost.

A bejelentés a Panaszos által megadott mobiltelefonról érkezett, amelyet a rendőr a munkaállomásán lévő *-s mellékről hívott vissza * óra * perckor. A hívás időtartama öt perc volt. A telefonbeszélgetést követően a rendőr az adatlapon a küldést visszavonta, a küldésre kijelölt Rendőrkapitányság szolgálatban lévő állományát az irányításra és a koordinálásra használatos Egységes Digitális Rádiótávközlő Rendszeren (EDR) keresztül nem küldte a helyszínre, azaz rendőri egység ténylegesen nem indult a bejelentő lakcímére. A hívás ténye a belső számlázó rendszerben szerepelt, azonban a hozzá tartozó hanganyag nem rögzült, annak visszahallgatására, illetőleg kiértékelésére nem volt lehetőség.

A Robotzsaru rendszerben rögzített küldés leírása alapján a lebonyolított intézkedés jogi felvilágosítással zárult, az ügyeletesi szolgálatot ellátó rendőr részéről a bejelentéssel összefüggésben nem történt – *a helyszíni intézkedés felügyeletére és koordinálására, valamint a vagyónbiztonságot sértő cselekménnyel összefüggő reakcióra vonatkozó* – további intézkedés.

Az ügyben *-n a rendőri szerv vezetője fegyelmi eljárást indított a benyújtott panasszal összefüggésben az esetleges vétkesség megállapítása érdekében.

¹ Pl.: 1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.

A fegyelmi eljárás során beszerezték az elvégzett parancsnoki kivizsgálás során keletkezett iratokat, az Ellenőrzési Szolgálatának eljárása alkalmával készült dokumentációit, a panaszolt intézkedés időpontjában a TIK által lebonyolított intézkedések rögzített hanganyagait és a kezdeményezett hívások listáját. A vizsgálat folyamán meghallgatták *-t, *-t és *-t, illetve *-t. A meghallgatások alkalmával a kollégák az alábbiakat mondták el.

Amikor * elején az elrendelt fegyelmi ügyel kapcsolatban kaptak megkeresést, ő intézte a hanganyag kimentését. Azt tapasztalta, hogy vannak olyan hívások aznap éjszakáról, amelyek a számlázó rendszerben szerepelnek, de nincsen ezekhez a hívásokhoz tartozó rögzített hanganyag. Hasonló gondot észlelt az utána következő, decemberi napokban is. Ez érintette a keresett hanganyagot is, amely körülbelül 5 perc időtartamú volt és a Panaszos mobilszámára kezdeményezték.

A probléma észlelését követően megpróbálta megállapítani annak az okát, ezért végignézte a rendszert (kábelek, csatlakozók ellenőrzése). Ennek során kicserélt több kábelt mind a TIK-ben, mind pedig a telefonközpont helyiül szolgáló irodában. A hiba pontos okát nem tudta megállapítani, de a kábelek és csatlakozók kicserélését követően elvégzett próbarögzítés hibátlanul funkcionált és a rendszer azóta is jól működik. Külön kérdésre elmondta, hogy ezen csatlakozócsere kifejezetten azt a TIK-es melléket (digitális készülék) érintették, amelyen az intézkedés napján a rendőr teljesített szolgálatot. Nyilvánvaló volt számára, hogy valamelyik kábel vagy kábelcsatlakozó lehetett hibás, amelynek révén hol volt rögzítés ezen a melléken, hol nem.

*-n * óra * perctől teljesített főügyeletesi szolgálatot az egyik meghallgatott a * Rendőrkapitányság vonatkozásában. Ezzel kapcsolatban *-n írt egy jelentést, amelyet mindenben fent kívánt tartani. A HIK-ből érkezett hívás a *-s közvetlen vonalra érkezett. Ennek a vonalnak az a lényege, hogy az adatlap megérkezését megelőzően a HIK-ből azonnal és közvetlenül tudják kapcsolni a bejelentőt. Ilyenkor ez a telefon az összes munkaállomáson csörög és ő volt a legelső, aki ezt felvette. Előtte ült a pult mögött a rendőr, aki a * a * Rendőrkapitányság irányítását látta el aznap éjszaka. Amikor a rendőr hallotta az általa rögzített címet, már tudta, hogy hozzá fog tartozni a hívás. Közelebb is jött és minden biztonnal hallotta is azt, hogy azt mondta a bejelentőnek, hogy egy másik településről fog érkezni járőr. A telefont letette és elmondta a rendőrnek, hogy verik a hölgy redőnyét és meg vannak ijedve, majd közölte vele, hogy az érkező adatlap a HIK-ből az övé lesz, amely időközben megérkezett. Innentől kezdve ő az ügyel tovább nem foglalkozott. Azt látta, hogy a rendőr telefonált az előtte lévő *-s mellékről. Ezen beszélgetések tartalmát nem hallotta. Jelentést ez ügyben neki a rendőr nem adott, de nem is áll fenn ilyen kötelezettsége, azonban emlékezete szerint tájékoztatta őt a rendőr, hogy a helyszínre nem irányított járőrt, ugyanis megbeszélte a bejelentővel, hogy nem kell rendőr. Olyasmis is rémlett neki, hogy a rendőr azt próbálta tisztázni a bejelentővel, hogy tényleg kell-e rendőr, vészhelyzet van-e, mivel közel 35 kilométerre volt a legközelebbi bevethető járőr a rendőr irányítása alatt lévő területen. Külön kérdésre elmondta, hogy azon az éjszakán ettől a bejelentőtől több bejelentés nem érkezett. A részére tett bejelentés során a hölgy nem ejtett arról szót, hogy kára keletkezett volna, és a rendőr sem említett ilyet.

*-n került volna sor a Panaszos meghallgatására. Az ügyel összefüggésben két alkalommal, *-n és *-n történt egyeztetés a Panaszossal a meghallgatás időpontjának kijelölése érdekében telefonon keresztül. A Panaszos ezen egyeztetések alkalmával hozzájárulását adta a

meghallgatás lebonyolításához. *-n azonban a Panaszos közölte, hogy nem kíván nyilatkozni és szembesítésen sem kíván részt venni.

A rendőr meghallgatásakor elmondta, hogy *-n, * óra * perctől teljesített ügyeletesi szolgálatot a * és * Rendőrkapitányságok vonatkozásában. Majdnem éjfél volt már, amikor *-ról egy bejelentés érkezett a HIK-en keresztül a *-s mellékre, ami minden szolgálatban lévő TIK-es előtt csörög. Ezért is történt az, hogy nem ő, hanem a főügyeletes vette azt fel.

Ezt követően a főügyeletes közölte vele, hogy van egy bejelentés *-ról, amely szerint kopognak egy ház ablakán a lehúzott redőnyön keresztül. Közölte azt is, hogy átadja részére ezt a bejelentést, de ő már át is vette az adatlapot az RZS rendszerben. Megkezdte azonnal az intézkedést, és hogy felmérje a prioritás szintjét felhívta a bejelentőt. A telefont a Panaszos hölgy vette fel. Megkérdezte tőle, hogy van-e esetleg sejtése arra vonatkozólag, hogy ki kopoghatott a redőnyön, egy szomszéd vagy barát, volt férj stb. Erre ő mondta, hogy itt a településen nincsen semmilyen ismerősük. Kérdezte továbbá, hogy esetleg valaki segítséget kér, vagy a szomszéd esetleg érdeklődött, hogy ki van abban a házban, tehát hogy nem biztos, hogy rossz szándékú kopogás volt ez. Kérdezte azt is a Panaszostól, hogy lát-e valakit az utcán, aki közölte, hogy le van húzva a redőny. Kérte a Panaszostól, hogy húzza azt fel és nézzen ki az ablakon. Amikor ez megtörtént elmondta, hogy nem lát kint senkit. A Panaszos hangja ekkorra már nyugodt volt. A beszélgetést folytatva megegyeztek abban, ha legközelebb is bekopognának az ablakon keresztül, akkor azonnal hívni fogja a 107 vagy a 112 segélyhívó számok egyikét. Ebbe a Panaszos beleegyezett és elfogadta. A beszélgetés folyamán ő más hangját nem hallotta, a telefonba nem hallatszott olyan, hogy lett volna még ott valaki a házban. A rendőr határozottan kijelentette, hogy ő nem mondott olyat, hogy kimegy a járőr és olyat sem, hogy nem megy ki a helyszínre a járőr, mivel egy megegyezéssel fejezték be a beszélgetésüket.

A fegyelmi eljárás során rendelkezésre álló iratok alapján az intézkedést megkezdő rendőr visszahívta a bejelentést tevő Panaszost, hogy tájékozódjon és egyértelműen meg tudja állapítani azt, hogy a bejelentés milyen intézkedést igényel. A rendőr az állampolgárral való kommunikációjának milyenségével és tartalmával kapcsolatosan a Panaszos panaszindítványában leírtak, illetőleg a rendőr *-n készített jelentése, valamint az eljárás során tett nyilatkozata között lényeges ellentmondás állt fent. Ezen ellentmondást szembesítéssel feloldani nem volt lehetséges, mivel szembesítés végrehajtását a Panaszos nem vállalta, továbbá a telefonbeszélgetés hanganyagának kiértékelésére – annak technikai okokra visszavezethető hiánya végett – sem volt lehetőség.

V.

A panasz vizsgálata során a rendőri intézkedés elmulasztásával kapcsolatban az alábbiakat állapítottam meg.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése szerint:

„(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

Az Rtv. 24. § (1) és (3) bekezdése szerint

„(1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

(3) A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

A rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 102.§ (1) bekezdésének b) pontja szerint:

„a hivatásos állomány tagja a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően az elvárható szakértelemmel és gondossággal végrehajtani.”

A Hszt. 181. § (1) bekezdése szerint:

„Fegyelemsértést követ el, és fegyelmi eljárás keretében felelősségre kell vonni a hivatásos állomány tagját, ha a szolgálatteljesítésre vagy a szolgálati viszonyára vonatkozó kötelezettségét vétkeesen megszegi.”

Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyelei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII.21.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Utasítás) 24. pontja szerint:

„A TIK elsődleges feladata a tudomására jutott bejelentések jogszerű, szakszerű kezelése, a szolgálati feladatot ellátó állomány irányítása és munkájának összehangolása, továbbá a jogszabályokból, a közjogi szervezetszabályozó eszközökből, az egyéb jogi eszközökből, valamint vezetői utasításokból adódó jelentési, tájékoztatási és adatszolgáltatási kötelezettség teljesítése.”

Az Utasítás 46/A. pontja szerint:

„A TIK ügyeletes a 24. pontban meghatározott alapfeladatok végrehajtása érdekében, a szolgálatparancsnok a helyi szerv feladatai ellátása érdekében irányítja a közterületi állományt. A TIK ügyeletes és a szolgálatparancsnok a közterületi állomány megfelelő irányítása, illetve a jelentkező feladatok szakszerű és hatékony végrehajtása érdekében a szükséges információkról kötelesek egymást tájékoztatni és a kölcsönös segítséget egymás részére megadni.”

Az Utasítás 47. pontja szerint:

„A TIK ügyeletes kezeli a bejelentéseket, az adatlapokat, megteszi a szükséges intézkedéseket, folyamatosan felügyeli és koordinálja az intézkedések végrehajtását, utasításokat ad.”

Az Utasítás 59. pontja szerint:

„A 112-es egységes európai segélyhívó és a 107-es nemzeti segélyhívó számokra érkező és a HIK-ből továbbkapcsolt hívásokat és megküldött elektronikus adatlapokat, valamint az egyéb módon tudomására jutott, beavatkozást igénylő segélykéréseket a TIK kezeli, amely során megteszi az azokkal kapcsolatos intézkedéseket.”

Az Utasítás 60. pontja szerint:

„Az állampolgárokkal történő kommunikáció során a TIK Ügyeltesek kötelesek kulturált, udvarias hangnemet használni. Kerülni kell a személyeskedő, a szubjektív értékítéletet tartalmazó vagy sértő megjegyzéseket.”

Az Utasítás 62. pontja szerint:

„A TIK Ügyeltesek kötelesek a hívásfogadó által küldött hívást és adatlapot - lehetőleg a bejelentés alapján illetékes helyi szervek tevékenység-irányításának a TIK Ügyeltesek közötti felosztására tekintettel - haladéktalanul átvenni, az adatlapon rögzített adatokat ellenőrizni, és a bejelentés tartalmának és a hatályos jogi szabályozásnak megfelelően intézkedni.” Az

Utasítás 68. pontja szerint:

„Az irányított állomány a TIK-kel elsősorban EDR rádión keresztül kommunikál. Indokolt esetben szolgálati mobiltelefon vagy egyéb telefonkészülék is használható.”

Az Utasítás 69. pontja szerint:

„A TIK-ből indított hívásokat olyan telefonkészülékről kell kezdeményezni, amelyen a hangrögzítés biztosított.”

A Panaszos sérelmezte, hogy a kifejezett kérése ellenére nem küldtek rendőrt részére, annak ellenére, hogy ígéretet kapott arra.

A Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint a jelentésben foglaltak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat. Figyelembe véve a rendőri jelentés közokirati jellegét, a bizonyítékok értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el a döntéshozatal alapjául.

A rendőri szerv vezetőjének szakmai állásfoglalásában, továbbá a fegyelmi eljárás során beszerzett és – figyelemmel a Ket. 172. § i) pontjában, valamint a Pp. 195.§ (1) bekezdésében foglaltakra közokirati bizonyító erővel figyelembe vett – határozatában foglaltakra az alábbiakat állapítottam meg.

A fegyelmi jogkör gyakorlója az eljárás során rendelkezésre álló iratok és beszerzett bizonyítékok alapján megállapította, hogy az intézkedést megkezdő rendőr visszahívta a bejelentést tevő Panaszost, hogy tájékozódjon és egyértelműen meg tudja állapítani azt, hogy a bejelentés milyen intézkedést igényel.

A rendőrnek az állampolgárral való kommunikációja tartalmával kapcsolatosan a Panaszos panaszindítványában leírtak, illetőleg a rendőr *-n készített jelentése, valamint az eljárás során tett nyilatkozata között lényeges ellentmondás állt fent. Ezen ellentmondást szembesítéssel feloldani nem volt lehetséges, mivel szembesítés végrehajtását a Panaszos nem vállalta, továbbá a telefonbeszélgetés hanganyagának kiértékelésére – annak technikai okokra visszavezethető hiánya végett – sem volt lehetőség.

Megállapítottam a fegyelmi eljárás során beszerzett rendőri jelentések és a felvett meghallgatási jegyzőkönyvek alapján, hogy a panaszolt rendőr a részére jogszabályokban előírt kötelezettségének eleget tett. A Panaszost a rendszeresített szolgálati telefonkészülékről

visszahívta, hogy a rendelkezésére álló elsődleges adatokat ellenőrizni, pontosítani tudja annak érdekében, hogy a bejelentés milyen további intézkedést igényel.

A rendőr által készített rendőri jelentésben szerepel, hogy a Panaszos visszahívására azért került sor, hogy tisztázza „mekkora a veszélyhelyzet az esetleges megkülönböztető jelzés használata miatt.” A Panaszos közölte, hogy „abban a pillanatban semmilyen veszélyhelyzet nem áll fenn.”

A rendőr ekkor hallotta a Panaszos „hangján, hogy megnyugodott, amelyet közölt is.” Ezek után megegyeztek abban, hogy ha újra kopogna valaki az este folyamán, akkor ismét bejelentést tesz, amelyre nem került sor.

A Panaszos részére a fegyelmi eljárás során lehetőséget biztosítottak arra, hogy a tényállást tisztázza, pontosítani tudja az eljárás során, azonban ezzel nem kívánt élni, a saját verzióját nem kívánta fenntartani a rendőr ellenében a szembesítés alkalmával.

Figyelemmel a fentiekre, valamint arra, hogy az intézkedő rendőr részéről nem merült fel mulasztás, ezért az általa leírtakat fogadom el tényállás alapjául, tekintettel arra, hogy köztük elfogultságra okot adó körülmény nem merült fel, ilyenről a Panaszos sem tett említést.

Összességében a rendőr által elmondottak életszerűek, hiszen semmilyen oka nem volt arra, hogy amennyiben a Panaszos valóban veszélyben lett volna, a megkezdett intézkedést önhatalmúlag megakadályozza.

A fentiek alapján a benyújtott panasz az intézkedési kötelezettség elmulasztása tekintetében alaptalan.

VI.

A Panasztestület álláspontja szerint a rendőrség nem tett eleget a Panaszos telefonos bejelentése által keletkezett intézkedési kötelezettségének, így mulasztást követett el a Panaszos sérelmére, amely a Panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának sérelmét eredményezte, valamint az ügyeletes rendőr által közöltek is sértették a Panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogát.

A Panasztestület állásfoglalásában kifejtett megállapítással az alábbi indokok alapján nem értek egyet.

A Pp. 195. § (1) bekezdése értelmében a rendőri jelentés közokiratnak minősül, amely szerint a jelentésben foglaltak teljes mértékben – az ellenkező bizonyításáig – bizonyítják az abban foglaltakat. Figyelembe véve a rendőri jelentés közokirati jellegét, a bizonyítékok értékelése során a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el a döntéshozatal alapjául.

A fegyelmi eljárás során beszerezték az elvégzett parancsnoki kivizsgálás során keletkezett iratokat, a Ellenőrzési Szolgálat eljárása alkalmával készült dokumentációit, a panaszolt intézkedés időpontjában a TIK által lebonyolított intézkedések rögzített hanganyagait és a kezdeményezett hívások listáját. A vizsgálat folyamán meghallgatták kollégákat.

Az Osztály előadóját hallgatták meg a fegyelmi eljárás alkalmával, aki elmondta, hogy amikor az elrendelt fegyelmi ügyel kapcsolatban kaptak megkeresést, ő intézte a hanganyag kimentését. Azt tapasztalta, hogy vannak olyan hívások aznap éjszakáról, amelyek a számlázó rendszerben szerepelnek, de nincsen ezekhez a hívásokhoz tartozó rögzített hanganyag. Hasonló gondot észlelt az utána következő, decemberi napokban is. Ez érintette a keresett hanganyagot is, amely körülbelül 5 perc időtartamú volt és a Panaszos mobilszámára kezdeményezték.

A probléma észlelését követően megpróbálta megállapítani annak az okát, ezért végignézte a rendszert (kábelek, csatlakozók ellenőrzése). Ennek során kicserélt több kábelt mind a TIK-ben, mind pedig a telefonközpont helyéül szolgáló irodában. A hiba pontos okát nem tudta megállapítani, de a kábelek és csatlakozók kicserélését követően elvégzett próbarögzítés hibátlanul funkcionált és a rendszer azóta is jól működik. Külön kérdésre elmondta, hogy ezen csatlakozócserék kifejezetten a *-s TIK-es melléket (digitális készülék) érintették, amelyen az intézkedés napján a rendőr teljesített szolgálatot. Nyilvánvaló volt számára, hogy valamelyik kábel vagy kábelcsatlakozó lehetett hibás, amelynek révén hol volt rögzítés ezen a melléken, hol nem.

A fegyelmi eljárásban a bejelentést fogadó főügyeletes elmondta, hogy *-n * óra * perctől teljesített főügyeletesi szolgálatot a Rendőrkapitányság vonatkozásában. Ezzel kapcsolatban *-n írt egy jelentést, amelyet mindenben fent kívánt tartani. A HIK-ből érkezett hívás a *-s közvetlen vonalra érkezett. Ennek a vonalnak az a lényege, hogy az adatlap megérkezését megelőzően a HIK-ből azonnal és közvetlenül tudják kapcsolni a bejelentőt. Ilyenkor ez a telefon az összes munkaállomáson csörög és ő volt a legelső, aki ezt felvette. Előtte ült a pult mögött a rendőr, aki * és a * Rendőrkapitányság irányítását látta el aznap éjszaka. Amikor a rendőr hallotta az általa rögzített címet, már tudta, hogy hozzá fog tartozni a hívás. Közelebb is ment és minden bizonnyal hallotta is azt, hogy azt mondta a bejelentőnek, hogy egy másik településről fog érkezni járőr. A telefont letette és elmondta a rendőrnek, hogy „verik” a hölgy redőnyét és meg vannak ijedve, majd közölte vele, hogy az érkező adatlap a HIK-ből az övé lesz, amely időközben megérkezett. Innentől kezdve ő az ügyel tovább nem foglalkozott. Azt látta, hogy a rendőr telefonált az előtte lévő mellékről. Ezen beszélgetések tartalmát nem hallotta. Jelentést ez ügyben neki a rendőr nem adott, de nem is áll fenn ilyen kötelezettsége, azonban emlékezete szerint tájékoztatta őt a rendőr, hogy a helyszínre nem irányított járőrt, ugyanis megbeszélte a bejelentővel, hogy nem kell rendőr. Olyasmi is rémlett neki, hogy a rendőr azt próbálta tisztázni a bejelentővel, hogy tényleg kell-e rendőr, vészhelyzet van-e, mivel közel 35 kilométerre volt a legközelebbi bevethető járőr a rendőr irányítása alatt lévő területen. Külön kérdésre elmondta, hogy azon az éjszakán ettől a bejelentőtől több bejelentés nem érkezett. A részére tett bejelentés során a hölgy nem ejtett arról szót, hogy kára keletkezett volna, és a rendőr sem említett ilyet.

*-n került volna sor a Panaszos meghallgatására. Az ügyel összefüggésben két alkalommal, *-n és *-n történt egyeztetés a Panaszossal a meghallgatás időpontjának kijelölése érdekében telefonon keresztül. A Panaszos ezen egyeztetések alkalmával hozzájárulását adta a meghallgatás lebonyolításához. *-n azonban a Panaszos közölte, hogy nem kíván nyilatkozni és szembesítésen sem kíván részt venni.

A rendőr *-n foganatosított meghallgatásakor elmondta, hogy *-n, * óra * perctől teljesített ügyeletesi szolgálatot a * és * Rendőrkapitányságok vonatkozásában. Majdnem éjfél volt már, amikor *-ról egy bejelentés érkezett a HIK-en keresztül a *-s mellékre, ami minden

szolgálatban lévő TIK-es előtt csörög. Ezért is történt az, hogy nem ő, hanem a főügyeletes vette azt fel.

Ezt követően a főügyeletes közölte vele, hogy van egy bejelentés, amely szerint kopognak egy ház ablakán a lehúzott redőnyön keresztül. Közölte azt is, hogy átadja részére ezt a bejelentést, de ő már át is vette az adatlapot az RZS rendszerben. Megkezdte azonnal az intézkedést, és hogy felmérje a prioritás szintjét felhívta a bejelentőt. A telefont a Panaszos hölgy vette fel. Megkérdezte tőle, hogy van-e esetleg sejtése arra vonatkozólag, hogy ki kopoghatott a redőnyön, egy szomszéd vagy barát, volt férj stb. Erre ő mondta, hogy itt a településen nincsen semmilyen ismerősük. Kérdezte továbbá, hogy esetleg valaki segítséget kér, vagy a szomszéd esetleg érdeklődött, hogy ki van abban a házban, tehát nem biztos, hogy rossz szándékú kopogás volt ez. Kérdezte azt is a Panaszostól, hogy lát-e valakit az utcán, erre a Panaszos közölte, hogy le van húzva a redőny. Kérte a Panaszostól, hogy húzza azt fel és nézzen ki az ablakon. Amikor ez megtörtént elmondta, hogy nem lát kint senkit. A Panaszos hangja ekkorra már nyugodt volt. A beszélgetést folytatva megegyeztek abban, ha legközelebb is bekopognának az ablakon keresztül, akkor azonnal hívni fogja a 107 vagy a 112 segélyhívó számok egyikét. Ebbe a Panaszos beleegyezett és elfogadta. A beszélgetés folyamán ő más hangját nem hallotta, a telefonba nem hallatszott olyan, hogy lett volna még ott valaki a házban. a rendőr határozottan kijelentette, hogy ő nem mondott olyat, hogy kimegy a járőr és olyat sem, hogy nem megy ki a helyszínre a járőr, mivel egy megegyezéssel fejezték be a beszélgetésüket.

Megállapítást nyert a fegyelmi eljárás során, hogy a rendőr konkrétan nem küldte ki a helyszínre és nem hívta vissza a Rendőrkapitányság munkatársait, mivel – az általa elmondottak alapján – a Panaszos telefonon történt visszahívását követően a rendőrök küldése már nem volt indokolt, ezért rendőri egység nem indult a bejelentő lakcímére.

A rendőr azt vallotta, hogy a Panaszos megnyugodott, ezért a telefonbeszélgetés során megegyeztek, hogy az érintett telefonál, ha ismételten "veri" valaki az ablakát.

A Tevékenység-irányítási Központ működéséről, valamint a szolgálatparancsnoki rendszer szabályozásáról szóló intézkedés *. pontja, a *. pont második mondata, a *. pont első mondata és a *. pontja alapján „*az illetékes köteles a hívásfogadó által küldött hívást és elektronikus adatlapot átvenni, az adatokat ellenőrizni, a bejelentőt olyan részletességgel kikérdezni, amelyből egyértelműen megállapítható, hogy a bejelentés milyen intézkedést igényel, majd ennek megfelelően intézkedni. A feladatokat a rendelkezésre álló rendszeresített eszközökkel kell végrehajtani. A személy- és vagyonbiztonságot sértő vagy közvetlenül veszélyeztető helyzetekre történő azonnali reagálás mindig elsőbbséget élvez a többi eseménnyel szemben. Ha ilyen nincsen, a tettenérés vagy forrónyomon üldözés fennállása élvez elsőbbséget.*

A TIK és a határrendészeti kirendeltségek ügyeletein szolgálatban lévő állomány irányítja, koordinálja a hozzá intézkedésre beosztott rendőri erőket. A szolgálatot teljesítő állomány a TIK-kel és az ügyelettel elsősorban EDR rádión keresztül kommunikál, indokolt esetben szolgálati mobiltelefon, illetve egyéb telefon használható. A TIK-ből és az ügyeletről döntéseket, utasításokat tartalmazó hívásokat azon vezetékes telefonokról kell kezdeményezni, amelyeken a hangrögzítés biztosított.”

Az intézkedés szigorú protokollt ír elő a bejelentések fogadásával kapcsolatban, mely szerint a bejelentőt olyan részletességgel kell kikérdezni, amelyből egyértelműen megállapítható, hogy a bejelentés milyen intézkedést igényel, melynek az ügyeletesi szolgálatot ellátó rendőr eleget tett.

Megjegyzem továbbá, hogy a Panaszos panaszbeadványában és a fegyelmi eljárás keretében lefolytatott vizsgálat során az alábbi ellentmondások tapasztalhatók.

A Panaszos előadta, hogy *-n ismeretlen tettesek „megrongálták” a házát. Nevezett nem fejtette ki, hogy a „megrongálás” konkrétan mire terjedt ki.

Az eljárás során megállapítást nyert, hogy a Panaszos nem tett külön bejelentést, feljelentést arra vonatkozóan a Rendőrkapitányságon, vagy a Rendőrőrsön, hogy a lakóházát megrongálták.

A panaszbeadványban a Panaszos leírta, hogy „a * kollégák ezt követően rejtett, tehát számomra vissza nem kereshető számon felhívtak, és közölték a körülmények előadását követően, hogy nem fognak kijönni, menjek ki a testvéremmel és küldjem el az idegen elkövetőket. Nagyon meg voltam ijedve először nem akartam kimenni, de végül a rendőr rávette, és kimentem, még akkor is hallottam az idegeneket, majd a testvérem ijedtében elordította magát, mire azok elmentek, de egész este azon rettegtünk, hogy visszajönnek. Többszöri kérésemre sem jöttek ki a rendőrök, megtagadták a Rendőrkapitányság tájékoztatása ellenére sem jöttek ki. A Rendőrkapitányságával telefonon folytatott foglalt okfejtéssel egyetérteni nem tudok.”

A Panaszos *-n, * óra * perckor telefonon tett, rögzített bejelentése alapján az alábbiak hallhatók:

- „Rendőrkapitányság!
- Halló, jó napot kívánok! *..., vagy jó estét kívánok, * vagyok *-ból. Körülbelül tíz perccel ezelőtt megverték az ablakot, ketten jöttünk haza a húgossal Budapestről, én...ö, a szüleim meghaltak, nem lakik itt senki, ketten jöttünk haza és most éjszaka megverték az ablakot, beszólt egy férfihang, de nem hallottunk semmit csak hogy engedjük be..., valami ilyesmit, és tíz percig nyugalom volt, de nagyon félünk és most minthogyha beszélgetés lenne az ablak alatt. Megint megverték az ablakot, most kijöttünk a húgossal és nem szól senki. Nagyon félünk.
- És mi a cím?
- *
- Jó. *-n van valaki?
- Idősebbek vagyunk és, és hát nagyon félünk. Most itt állunk kint a verandán, most kiszóltunk a..., kívül mentünk az ajtón.
- Nevét legyen kedves nekem mondani még egyszer!
- *.*
- Jó.
- És itt van valaki az aj.. ház előtt és már nem...
- *
- Kijöttünk és nem szól senki, de ott vannak...
- *-n nincs rendőr, távolabbról fog menni, úgyhogy kis türelmet kérnénk, jó, *-ról fognak menni a kollégák.
- Jó, köszönöm!
- Viszont hallásra!”

A Panaszos elmondta, hogy a lakásból ki sem tette a lábát, csak a későbbiekben, amikor a rendőr rávette erre. A bejelentésről készült hangfelvétel alapján a Panaszos a telefonálás alatt is kint állt a verandán, „kívül ment az ajtón”.

A Panaszos leírta azt is, hogy „alapos volt annak a gyanúja az eset kapcsán, hogy a testvére és az ő biztonsága, akár a testi épsége is veszélyben van, ez egyértelműen megállapítást nyert, ennek ellenére a nyomozás megindítására jogosult rendőri szerv még a legminimálisabb szinten sem győződött meg erről, illetve ennek ellenkezőjéről.”

A fegyelmi eljáráshoz csatolt híváslista alapján egyértelműen megállapítást nyert, hogy a rendőr visszahívta szolgálati telefonon a Panaszost és a telefonbeszélgetés 5 perc időtartamig zajlott. A hívást nem a * Rendőrkapitányság munkatársa kezdeményezte, de ezt vélhetően a bejelentő akkori lelkiállapotában nem figyelte.

A rendőri szerv megkísérelte az ügyben a tényállás teljes körű tisztázását. Ennek érdekében a fegyelmi eljárást lefolytató rendőr a Panaszossal történt előzetes egyeztetéseket követően megjelent a Panaszos lakásában, az érintett meghallgatása céljából. A Panaszos az általa is aláírt jegyzőkönyvben azt a nyilatkozatot tette, hogy „meggondolta magát, nem tesz tanúvallomást, tanúkénti meghallgatásához nem járul hozzá és szembesítést sem vállal.”

A fegyelmi eljárást folytató rendőr a bejelentéssel összefüggésben, a helyszínnel kapcsolatban jelentette, hogy a fenti ingatlan ablakai az utcafrontra néznek. A veranda üveggel körbekerített, amely a lakás ajtajából nyílik az udvar irányába. A verandából nyíló ajtó az udvarra vezet, ahol egy magas kerítés áll. Az utcán található járdát és az udvart elválasztó kerítésből nyílik ajtó az utcára.

A Panasztestület az állásfoglalásának 13. oldalán az alábbiakat állapította meg: *"a rendőrség elismerte az elkövetett mulasztás tényét, ... a vétkes kötelezettségszegés miatt a panaszos kétszer visszahívó ügyeletes rendőrrel szemben fegyelmi eljárást indítottak meg és az általa megvalósított jogsérelem oktatási tananyag részét fogja képezni a jövőben."*

A Panaszos által leírtakat figyelembe véve felmerült annak lehetősége a Rendőr-főkapitányságon végrehajtott parancsnoki tényfeltáró vizsgálat során, hogy az ügyeletes a bejelentést követően nem intézkedett szakszerűen. Erre figyelemmel, a tényállás teljes körű tisztázása érdekében rendelt el fegyelmi eljárást az ügyben a fegyelmi jogkör gyakorlója, a megyei rendőrfőkapitány, amelynek eredményeként az ügyeletes terhére rótt fegyelemsértést kétséget kizáróan bizonyítani nem lehetett.

A rendőri intézkedés elleni panaszügyekkel kapcsolatos kivizsgálások eredményei, az azokból levonható következtetések mindig hasznosíthatók, ezért gyakorlat a Rendőr.-főkapitányságon is, hogy azok oktatási anyag részét képezik az állomány számára.

Megjegyezni kívánom, hogy a fegyelmi eljárás elrendelése nem azonos a felelősség megállapításával, így abból a tényből, hogy fegyelmi eljárás elrendelésére került sor, nem vonható le olyan következtetés, hogy a terhére rótt cselekményt a fegyelmi eljárás alá vont a személy el is követte.

A Hszt. 181. § (1) bekezdése szerint „*Fegyelemsértést követ el, és fegyelmi eljárás keretében felelősségre kell vonni a hivatásos állomány tagját, ha a szolgálatteljesítésre vagy a szolgálati viszonyára vonatkozó kötelezettségét vétkenesen megszegi.*”

A Panasztestület állásfoglalásának 13. oldalán az alábbiakat állapította meg: *“.... a rendőrségnek meg kellett arról győződnie, hogy a panaszos sérelmére milyen jogellenes cselekményt követnek el, hiszen a panaszos a rendőrség tudomására hozta azt, hogy hol, mikor, kinek a sérelmére ismeretlen személyek félelmet keltő magatartást követnek el úgy, hogy engedély nélkül tartózkodnak a szóban forgó ingatlan területén, ott beszélgetnek és verik az ablakot.”*

Megjegyzem továbbá, hogy a Panaszos bejelentése nem tartalmazta azt, hogy idegen személyek behatoltak a lakásába, illetve udvarára. Azt nyilatkozta telefonon keresztül, hogy verik az ablakát (amely az utcára néz), kimentek a verandára az ajtón kívül, de nem látnak senkit.

A kivizsgálás során a rendőri intézkedés szakszerűségének megítélésében fontos tényező annak az 5 perces beszélgetésnek a tartalma, amely a panaszos és az ügyeletes között zajlott, azonban ez objektív okból kifolyólag nem áll rendelkezésre.

Az Osztály előadója a fegyelmi eljárásban tett vallomását fenntartotta és kérdésre az alábbiakat jelentette.

A *-s mellék *-n történt rögzítési hibáját észlelve, az Informatikai Osztályon lévő hívásokat az adott mellékre vonatkozóan visszakereste. Az érintett időpontot megelőzően és azt követően is tapasztalt rögzítési problémát a *-s melléken. Erre figyelemmel a TIK-nél lévő munkaállomáson a kábeleket kicserélte, de a hiányosság továbbra is fennállt, ezért az Informatikai Osztályon lévő kábelek cseréjét is végrehajtotta. Ezt követően a probléma megszűnt, a mellék azóta is folyamatosan rögzíti a beszélgetések hanganyagát. Jelentette továbbá, amennyiben a TIK-nél próbálkozás történt volna arra, hogy a hangfelvétel rögzítése az érintett napon ne történjen meg, akkor az, technikai szempontból mindenképpen észrevehető lett volna az Informatikai Osztály részéről.

Megállapítottam a fegyelmi eljárás során beszerzett rendőri jelentések és a felvett meghallgatási jegyzőkönyvek alapján, hogy a panaszolt rendőr a részére jogszabályokban előírt kötelezettségének eleget tett. A Panaszost a rendszeresített szolgálati telefonkészülékről visszahívta, hogy a rendelkezésére álló elsődleges adatokat ellenőrizni, pontosítani tudja annak érdekében, hogy a bejelentés milyen további intézkedést igényel.

A *-n kelt, a rendőr által készített rendőri jelentésben szerepel, hogy a Panaszos visszahívására azért került sor, hogy tisztázza „mekkora a veszélyhelyzet az esetleges megkülönböztető jelzés használata miatt.” A Panaszos közölte, hogy „abban a pillanatban semmilyen veszélyhelyzet nem áll fenn.”

A rendőr ekkor hallotta a Panaszos „hangján, hogy megnyugodott, amelyet közölt is.” Ezek után megegyeztek abban, hogy ha újra kopogna valaki az este folyamán, akkor ismét bejelentést tesz, amelyre nem került sor.

A Panaszos részére a fegyelmi eljárás során lehetőséget biztosítottak arra, hogy a tényállást tisztázzon, pontosítani tudja az eljárás során, azonban ezzel nem kívánt élni, a saját verzióját nem kívánta fenntartani a rendőr ellenében a szembesítés alkalmával.

Figyelemmel a fentiekre, valamint arra, hogy az intézkedő rendőr részéről nem merült fel mulasztás, ezért az általa leírtakat fogadom el tényállás alapjául, tekintettel arra, hogy köztük elfogultságra okot adó körülmény nem merült fel, ilyenről a Panaszos sem tett említést.

Összességében a rendőr által elmondottak életszerűek, hiszen – elfogultság hiányában – semmilyen oka nem volt arra, hogy amennyiben a Panaszos valóban veszélyben lett volna, a megkezdett intézkedést önhatalmúlag megakadályozza.

Tekintettel a fentiekre a Panasztestület megállapításával a fenti tényállás és a kifejtett jogi indokok alapján nem értek egyet.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- Magyarország Alaptörvénye XXIV. cikk;
- a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. III. törvény 195. § (1) bekezdése, 330. § (2) bekezdése, 340/B. § (1)-(2) bekezdése, 394/B. § (1) bekezdése, 397/I. § (1) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 50. § (1) bekezdése, 100. § (1) bekezdés e) pontja, 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 13. § (1) bekezdése, 24. § (1) és (3) bekezdései,
- a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 102.§ (1) bekezdésének b) pontja, 181. § (1) bekezdése,
- az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv tevékenység-irányítási központjai, egyes rendőri szervek ügyeletei, valamint a segélyhívásokat fogadó központok egységes működéséről szóló 57/2013. (XII.21.) ORFK utasítás 24., 46/A., 47., 59., 60., 62., 68. és 69. pontjai,

Budapest, 2016. május 02.

Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos